

Església Arxidiocesana de Barcelona
C. Bisbe, 5
08002 Barcelona
T. 93 270 10 13
press@arqbcn.cat
esglesiabarcelona.cat

Nota de premsa

El procés d'immatriculacions a l'arxidiòcesi de Barcelona ha complit sempre la legislació vigent

La propietat dels béns immatriculats per l'Església garanteix la conservació d'aquests edificis i temples

Per a més informació:

Oficina de premsa
Església Arxidiocesana de
Barcelona
T 93 270 10 13
press@arqbcn.cat

BARCELONA, 24 d'octubre de 2018.- Els darrers temps les immatriculacions de béns eclesiàstics portades a terme en els registres de la propietat han generat alguns dubtes en la societat. Davant d'això l'Arquebisbat de Barcelona aposta per la màxima transparència tenint molt clar que, en tot aquest procés, ha complit escrupolosament la legalitat, regularitzant uns béns que ja eren del poble de Déu.

En aquest sentit s'han immatriculat els béns que sempre han estat de l'arxidiòcesi, béns que va crear, que ha conservat i cuidat amb diligència, i que sempre han estat a disposició de tots, creients i no creients i també per a la difusió cultural del nostre patrimoni. Els temples no es van immatricular abans perquè, des de la creació del Registre de la Propietat (1861), amb la normativa de 1863 i fins a l'any 1998, estava prohibida la inscripció en els Registres de la Propietat dels temples destinats al culte catòlic, ja que es considerava notori que pertanyien a l'Església (no així els de la resta de confessions).

Ho va permetre (per resoldre aquesta discriminació i garantir la seguretat jurídica) el govern del Partit Popular (1998) a través d'una modificació de la legislació hipotecària de 1946 (que reafirmava les disposicions des de 1863), que fins llavors ho prohibia. Autoritzava a l'Església a registrar els seus edificis, aquest cop inclosos els temples, seguint per a això el procediment previst en l'article 206 de la Llei Hipotecària i els articles concordants del seu Reglament.

Aquesta possibilitat va finalitzar l'any 2015. Mentrestant, en les dues legislatures de governs del PSOE (2004 a 2011), el règim jurídic de les

immatriculacions dels immobles eclesiàstics roman vigent. A l'empara d'aquest, la nostra arxidiòcesi va immatricular alguns béns.

El debat actual sobre aquest tema només es refereix als béns eclesials que no estan suportats per un títol escrit de domini (herència, donació, compra...).

En aquests casos, com marca la llei, el bisbe va ser fedatari i presentà un certificat on consta la documentació necessària per demostrar la propietat, com ara permisos d'obres, arxius històrics de l'arquebisbat o ajuntaments, visites pastorals, constar en el llistat acordat entre la Santa Seu i el Govern espanyol (1861), i la corresponent inscripció en el cadastre. Si durant la investigació sorgia un interessat amb el títol de propietat degudament acreditat el procediment s'abandonava. Si es detectés qualsevol error, sempre es pot esmenar.

Immatricular un bé no concedeix la propietat, que pot ser molt antiga; només dóna seguretat jurídica. Som poble i estem al seu servei. Les esglésies, cases parroquials, locals de Càritas, etc. han estat, són i seran llocs sempre oberts a tots els ciutadans, sigui quina sigui la seva condició o creença, per donar-los servei espiritual però també assistencial, social o educatiu. El manteniment d'aquests edificis i de totes les seves activitats a favor de la societat a la qual pertany s'ha encarat per part de l'Església amb esperit cristià i sense demanar res a canvi. I així ha estat des de sempre.

Els ajuntaments, l'Estat o les comunitats autònomes són institucions elegides per la ciutadania, amb l'obligació d'oferir uns serveis que paguem entre tots. Moltes vegades aquests serveis són deficitaris i, tradicionalment, l'Església ha portat el pes dels serveis de caràcter assistencial i, també, de socials i educatius. En l'actualitat continuem amb el mateix esperit de servei.

La propietat de l'Església garanteix la cura i la conservació dels béns. A més s'està al corrent de pagament dels impostos corresponents, com no pot ser d'una altra manera. Segons la legislació vigent (recolzada per la sentència del Tribunal Constitucional 98 a 2013) els béns immobles de les ONG, o bé de l'Església, estan exempts de pagar l'IBI. També estan exemptes les propietats de l'Estat, de les comunitats autònomes i els ajuntaments; els edificis històrics; els locals de la Policia, els de serveis educatius, els de serveis penitenciaris, els de l'exèrcit, els béns comunals i veïnals; els de la Creu Roja; la SGAE; les ambaixades, les estacions de tren i les fundacions i associacions.

Sobre l'Església Arxidiocesana de Barcelona. La presència de l'Església a Barcelona es remunta a l'edat antiga. Actualment, l'obra pastoral de l'Església Arxidiocesana de Barcelona comprèn tota la regió metropolitana de la capital catalana, que té prop de 3 milions d'habitants. El cardenal Joan Josep Omella és l'Arquebisbe Metropolità de Barcelona, amb dues diòcesis sufragànies que són Terrassa i Sant Feliu de Llobregat.